

12. 2. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Stát komory nemůže nahradit

Polemika

Skóre: 0.54

Název zdroje: Právo

Datum vydání: 12.02.2007

Nadpis: Stát komory nemůže nahradit

Strana: 16

Pořadí: 5

Mutace: Celostátní

Rubrika: Publicistika

Autor: Milan Kubek

Ročník: 17

Číslo: 36

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 12.02.2007 06:56

Identifikace: DCPR20070212010097 cz

Klíčová slova: trestem, práva, trestat, lidská práva, Zákoníku

Polemika

Ti, kdo chtějí zlikvidovat profesní komory, jako své argumenty vždy znovu a znovu používají stejné nepravdy a mýty.

Mýtus první: Komora je spolek, který se stará pouze o to, aby doktoři vydělávali co nejvíce peněz. Komora není občanské sdružení, ale profesní samospráva - veřejná korporace. Je garantem kvality lékařské péče a strážcem etiky výkonu lékařského povolání a vede registr všech lékařů, kteří na území ČR vykonávají léčebně preventivní péči. Pacienti tak mají jistotu, že každý lékař má odpovídající kvalifikaci.

Mýtus druhý: Zájmy pacientů lépe ochrání a nekvalitně pracující doktory spíše potrestá stát. Jen lékaři jsou schopni posuzovat odborná pochybení svých kolegů. Žádný z úředníků ministerstva nebo krajského úřadu, z nichž většina nemá medicínské vzdělání, nemůže nahradit práci profesorů, docentů a primářů, kteří zasedají ve vědecké radě komory a v jejích oborových komisích. Komora samozřejmě spolupracuje i s odbornými lékařskými společnostmi, ani ty však profesní samosprávu nemohou nahradit, neboť nemají žádnou disciplinární pravomoc.

Mýtus třetí: Doktoři se kryjí navzájem, komora stížnosti pacientů neřeší, jen je zametá pod koberec. Díky povinnému členství může komora trestat všechny lékaře, a to nejenom za odborná, ale na rozdíl od všech ostatních institucí i za etická pochybení. Každý občan, který má pocit, že byl nějakým lékařem poškozen, si může bezplatně stěžovat lékařské komoře. Naše revizní komise prošetřují každoročně bezmála dva tisíce takových případů. Nejvyšším trestem je vyloučení z komory, které se

rovná zákazu lékařského povolání. Mýtus čtvrtý: Je nedemokratické nutit někoho být členem komory, když sám nechce.

Volání po nepovinném členství zní možná líbivě, avšak za fasádou zdánlivě liberálního přístupu se neskryvá nic jiného než snaha likvidovat občanskou společnost a prosazovat tuhý státněbyrokratický centralismus. Ostatně ne náhodou byla lékařská komora zlikvidována v roce 1950. V případě zrušení komory či povinného členství v ní by její funkce musel převzít stát, který na to nemá kvalifikované pracovníky.

Mýtus pátý: Nechtějí jsou členy komory povinně soukromí lékaři, protože zaměstnanec může za odborné pochybení potrestat zaměstnavatel.

Takový nesmysl nikde v Evropě nenajdete. Povinnost vykonávat povolání odborně a eticky musí pochopitelně platit pro všechny lékaře. Podle Zákoníku práce nesmí být zaměstnanec zaměstnavatelem nijak pokutován. Navíc je celkem pochopitelné, že zdravotnická zařízení nerada přiznávají odborná pochybení, aby nemusela platit náhradu škody.

Mýtus šestý: Povinným členstvím v komorách jsou porušována lidská práva.

Těžko věřit tomu, že by práva svých občanů pošlapávala většina států EU včetně Německa nebo Francie, která si na dodržování demokratických principů tolik zakládá.

Jako místní zastupitelstva i profesní samospráva patří k základním článkům demokratické společnosti.

O autorovi: Milan Kubek (Autor je prezident ČLK)

Zpracovatel: Anopress IT a.s.